

Parti, et Parti, som i alt Fald søger at skilte dermed, kan det være tilfredsstillende. For os Danske i Almindelighed tror jeg, det var et saare ringe Resultat. Og det var jo netop den sociale Uro, som var den direkte Aarsag til Øernes Salg; og denne sociale Uro forøgede det ærede Medlem ved sine Taler og sin Virksomhed her. Jeg tvivler ikke paa, at det ærede Medlem har haft den bedste Hensigt, ligesom han utvivlsomt har det i det foreliggende Tilfælde; men Resultatet kan ikke omtvistes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hendriksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hendriksen: Det, jeg har anket over i det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Udtalelser, er, at han har fremstillet Forholdene paa Færøerne, som om de færøske Fiskere var i et Slave- og Afhængighedsforhold til Købmændene og Fiskeproducenterne. Det er ganske urigtigt, og det skal jeg dokumentere, naar jeg senere faar Ordet. Jeg er fuldt ud enig med det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i, at de færøske Fiskere tjener for lidt; men det er ikke de færøske Købmænds og Producenters Skyld; det ligger i Forholdene, forældede Fangstmetoder, manglende Kapital, i mangt og meget, som jeg senere skal komme ind paa. Det er ikke Købmændenes Skyld, det er ganske med Urette, at det ærede Medlem fremstiller Forholdene saaledes, som om Fiskerne er Slaver og Købmændene og Producenterne er Slaveholdere og Slavefogder; det er det, jeg nedlægger Protest imod.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed afsluttes de korte Bemærkninger.

Hans Nielsen: Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Hendriksen i sin sidste Bemærkning kun yderligere har dokumenteret, at de færøske Fiskere arbejder under meget beklagelige Omstændigheder. Det ærede Medlem vil lægge Skylden andre Steder end jeg, men nu faar vi jo at se, naar det ærede Medlem faar Ordet.

Til det ærede Medlem Hr. Vanggaard vil jeg sige, at det er for barnligt at komme her og paastaa, at fordi jeg har plejet Forhandlinger med Hamilton Jackson, skulde vi have solgt de vestindiske Øer. Det ærede Medlem ved godt, at det slet ikke er rigtigt, at det var det afgørende i saa Henseende, saa det regner jeg for uden nogen som helst Værdi.

Det ærede Medlem Hr. Rytters Udtalel-

ser om, hvem der disponerer over Fisken, staar jo i Rigsdagstidende, og nu vil jeg oplæse dem en Gang til, for at det ærede Medlem kan høre, hvorledes han slaar sig selv paa Munden: „Nej, de Fisk, der kommer ind; ejes for den Parts Vedkommende, som tilkommer Fiskerne, af Fiskerne; de kan altsaa sælge dem, til hvem de vil.“ Det er, naar de kommer ind. Men saa siger det ærede Medlem længere nede — det staar Sp. 1072 —: „Det maa være af fuldstændig Uvidenhed, det ærede Medlem taler saadan, thi i de forskellige Kontrakter indeholdes Regler om, til hvem Fiskernes Andel skal sælges“. Men det sidste maa da være forud for det første. Kontrakterne maa da være skrevet, før Fiskerne kommer ind, men naar de kommer ind, siger det ærede Medlem, har de fuldstændig Frihed til at gøre med Fisken, hvad de vil. Et andet Sted siger det ærede Medlem, at der er lavet Kontrakter om det — nej, ærede Medlem, den Rebus kan det ærede Medlem ikke en Gang selv tyde, det hører jeg nu.

Vilhelm Rasmussen: Inden jeg gaar over til det Spørgsmaal, som jeg nærmest ønsker at udtale mig om, vil jeg gerne gøre en kort Bemærkning om den danske Pavillon paa Udstillingen i Paris. Jeg vil gerne udtrykke en Beklagelse over, at Danmark var saa lidet smukt repræsenteret ved en international Udstilling, som Tilfældet var. Man kan have delte Meninger om selve Bygningsarkitektoniske Skønhed, men een Ting tror jeg, alle, der saa det indre, var enige om, at det var langtfra skønt, man kan snarere sige hæsligt. Jeg opholdt mig netop længe i det indre for at iagttage de besøgende fremmede, og det var let at se, at kom de med Forventning, gik de alle sammen dybt skuffede, der var intet, ikke et Fnug, i det indre, der henledte Tanken paa Danmark, end sige paa dansk Kultur. Derfor tillader jeg mig at henlede den høje Regerings Opmærksomhed paa det ønskelige i, at der i Fremtiden øves Kontrol med de Kunstnere, der faar den ærefulde Opgave at opføre lignende Huse. Jeg kunde tænke mig, at man havde tjent Danmarks Interesser ganske anderledes, hvis man ved en saadan Lejlighed havde givet et typisk dansk Hjem, f. Eks. et typisk dansk Landbohjem, hvor man saa den høje Kultur, hvortil man er naaet ogsaa i Hjemmets Indretning her i vort Land. Der kunde siges meget mere om denne Sag, men jeg ønsker at fatte mig i saa stor Korthed som paa nogen Maade mulig, nu anden Gang jeg har Ordet.

Jeg vil dernæst vende mig til det